Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (sedmého senátu)

14. června 2017 *

„Řízení o předběžné otázce — Společná organizace trhů se zemědělskými produkty — Nařízení (EU) č. 1308/2013 — Článek 78 a příloha VII část III — Rozhodnutí 2010/791/EU — Definice, označení a obchodní názvy — ‚Mléko' a ‚mléčné výrobky' — Názvy používané při propagaci čistě rostlinných potravin a jejich uvádění na trh"

Ve věci C-422/16,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Landgericht Trier (zemský soud v Trevíru, Německo) ze dne 28. července 2016, došlým Soudnímu dvoru dne 1. srpna 2016, v řízení

Verband Sozialer Wettbewerb eV

proti

TofuTown.com GmbH,

SOUDNÍ DVŮR (sedmý senát),

ve složení A. Prechal, předsedkyně senátu, A. Rosas a E. Jarašiūnas (zpravodaj), soudci,

generální advokát: M. Campos Sánchez-Bordona,

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s ohledem na vyjádření předložená:

— za TofuTown.com GmbH M. Beugerem, Rechtsanwalt,

— za německou vládu K. Stranz a T. Henzem, jako zmocněnci,

— za řeckou vládu G. Kanellopoulosem a O. Tsirkinidou, jako zmocněnci,

— za italskou vládu G. Palmieri, jako zmocněnkyní, ve spolupráci s P. Gentilim, avvocato dello Stato,

— za Evropskou komisi A. X. P. Lewisem a D. Triantafyllou, jako zmocněnci,

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generálního advokáta, rozhodnout věc bez stanoviska,

* Jednací jazyk: němčina.

vydává tento

Rozsudek

1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu čl. 78 odst. 2 a přílohy VII části III bodů 1 a 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty a zrušují nařízení Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007 (Úř. věst. 2013, L 347, s. 671).

2 Tato žádost byla podána v rámci sporu mezi Verband Sozialer Wettbewerb eV (dále jen „VSW“) a společností TofuTown.com GmbH (dále jen „TofuTown“) ohledně žaloby na zdržení se jednání podané VSW.

Právní rámec

Unijní právo

Nařízení č. 1308/2013

3 Body 64 a 76 odůvodnění nařízení č. 1308/2013 znějí:

„(64) Použití norem pro uvádění zemědělských produktů na trh může přispět ke zlepšení hospodářských podmínek produkce a uvádění na trh a k jakosti těchto produktů. Použití těchto norem je proto v zájmu producentů, obchodníků i spotřebitelů.

[…]

(76) U některých odvětví a produktů jsou definice, označení a obchodní názvy významnými prvky pro určení podmínek hospodářské soutěže. Je proto vhodné stanovit definice, označení a obchodní názvy pro tato odvětví nebo tyto produkty, které by měly být použity pouze v Unii [v Unii pouze] pro uvádění produktů, které splňují odpovídající požadavky, na trh.“

4 Uvedené nařízení obsahuje, v části II věnované vnitřnímu trhu, hlavu II, která obsahuje pravidla týkající se uvádění na trh a organizací producentů. Pododdíl 2 oddílu 1 kapitoly I této hlavy je nadepsán „Obchodní normy podle odvětví nebo produktů“ a obsahuje články 74 až 83 tohoto nařízení.

5 Článek 78 nařízení č. 1308/2013, nadepsaný „Definice, označení a obchodní názvy u některých odvětví a produktů“, stanoví:

„1. Kromě případných použitelných obchodních norem platí, že se použijí definice, označení a obchodní názvy stanovené v příloze VII na tato odvětví nebo produkty:

[…]

c) mléko a mléčné výrobky určené pro lidskou spotřebu,

[…]

2. Definice, označení nebo obchodní názvy stanovené v příloze VII lze v Unii použít pro uvádění na trh pouze v případě produktu, který splňuje odpovídající požadavky stanovené v uvedené příloze.

3. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci […], pokud jde o změny definic a obchodních názvů stanovených v příloze VII, odchylky od nich a výjimky z nich. Tyto akty v přenesené pravomoci jsou přísně omezeny na prokázané potřeby vyplývající z vyvíjející se poptávky spotřebitelů, technického pokroku nebo nutnosti inovace produktů.

[…]

5. S cílem zohlednit očekávání spotřebitelů a vývoj na trhu s mléčnými výrobky je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci, kterými vymezí mléčné výrobky, u nichž se v případě, že jsou vyrobeny z jiného než kravského mléka, má uvést druh zvířete, od něhož mléko pochází, a kterými stanoví příslušná nezbytná pravidla.“

6 Pododdíl 5 oddílu 1 kapitoly I hlavy II části II nařízení č. 1308/2013 je nadepsán „Společná ustanovení“. Článek 91 tohoto nařízení, který se nachází v tomto pododdílu 5, upřesňuje:

„Komise může přijmout prováděcí akty, kterými:

a) sestaví seznam mléka a mléčných výrobků uvedených v příloze VII části III bodu 5 druhém pododstavci […] na základě orientačních seznamů produktů, o nichž se členské státy domnívají, že na jejich území vyhovují uveden[ému] ustanoven[í], a jež členské státy zašlou Komisi;

[…]“

7 Příloha VII uvedeného nařízení je nadepsána „Definice, označení a obchodní názvy produktů podle článku 78“. V úvodním pododstavci tato příloha upřesňuje, že pro účely této přílohy se „obchodním názvem“ rozumí mimo jiné „název potraviny ve smyslu článku [17] nařízení [Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011 ze dne 25. října 2011 o poskytování informací o potravinách spotřebitelům, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 a (ES) č. 1925/2006 a o zrušení směrnice Komise 87/250/EHS, směrnice Rady 90/496/EHS, směrnice Komise 1999/10/ES, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/13/ES, směrnic Komise 2002/67/ES a 2008/5/ES a nařízení Komise (ES) č. 608/2004 (Úř. věst. 2011, L 304, s. 18)]“.

8 Část III této přílohy VII je nadepsána „Mléko a mléčné výrobky“. Tato část stanoví:

„1. ‚Mlékem‘ se rozumí výhradně běžná tekutina vylučovaná mléčnou žlázou získaná z jednoho nebo více dojení bez toho, aby se do ní cokoli přidávalo nebo z ní odebíralo.

Výraz ‚mléko‘ se však může použít:
a) pro mléko, které bylo zpracováno, aniž bylo pozměněno jeho složení, nebo pro mléko, jehož obsah tuku byl standardizován […];
b) v souvislosti se slovem nebo slovy pro označení druhu, jakostní třídy, původu nebo zamýšleného způsobu použití takového mléka nebo pro popis fyzikálního zpracování nebo úpravy složení, kterým se podrobilo, za předpokladu, že se tato úprava omezuje na přidání nebo odebrání přirozených složek mléka.

2. Pro účely této části se ‚mléčnými výrobky‘ rozumějí výrobky získané výlučně z mléka, přičemž se však mohou přidávat další látky nezbytné pro jejich výrobu, pokud tyto látky nejsou použity za účelem úplného nebo částečného nahrazení jakékoli mléčné složky.

Výhradně pro mléčné výrobky se vyhrazují:
a) tyto názvy používané ve všech stadiích uvádění na trh:
   i) syrovátka,
   ii) smetana,
   iii) máslo,

iv) podmáslí,

[…]

viii) sýr,
ix) jogurt,

[…]

b) názvy skutečně používané pro mléčné výrobky ve smyslu […] článku 17 [nařízení č. 1169/2011].

3. Pojem ‚mléko' a označení používaná pro mléčné výrobky se mohou používat i v souvislosti se slovem nebo slovy pro označení složených produktů, u nichž žádná část nenahrazuje a ani nemá nahrazovat žádnou složku mléka a jejichž základní součástí ve smyslu množství nebo charakteristiky produktu je mléko nebo mléčný výrobek.

4. Pokud nejde o kravské mléko, uvede se druh zvířete, z něhož mléko pochází.

5. Označení podle bodů 1, 2 a 3 se mohou používat pouze pro produkty uvedené v uvedeném bodu.

Toto ustanovení se však nepoužije na označování produktů, jejichž přesná povaha vyplývá jasně z tradičního používání, nebo pokud se označení jasně používají pro popis charakteristické vlastnosti produktu.

6. Pro jiné produkty, než jsou produkty uvedené v bodech 1, 2 a 3 této části, se nesmí použít žádná etiketa, obchodní dokument, propagační materiál ani žádná forma reklamy […], ani jakýkoli způsob obchodní úpravy uvádějící, naznačující nebo vyvolávající dojem, že daný produkt je produktem odvětví mléka a mléčných výrobků.

[…]"

9 Ustanovení části III přílohy VII nařízení č. 1308/2013 přebírají v podstatě beze změn ustanovení, která byla dříve obsažena v příloze XII nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 ze dne 22. října 2007, kterým se stanoví společná organizace zemědělských trhů a zvláštní ustanovení pro některé zemědělské produkty (jednotné nařízení o společné organizaci trhů) (Úř. věst. 2007, L 299, s. 1), které převzalo v podstatě beze změn ustanovení nařízení Rady (EHS) č. 1898/87 ze dne 2. července 1987 o ochraně označení používaných při uvádění mléka a mléčných výrobků na trh (Úř. věst. 1987, L 182, s. 36).

Rozhodnutí 2010/791/EU

10 Rozhodnutí Komise 2010/791/EU ze dne 20. prosince 2010, kterým se stanoví seznam produktů uvedených v bodě III odst. 1 druhém pododstavci přílohy XII nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 (Úř. věst. 2010, L 336, s. 55), podle svého článku 1 v příloze I uvádí produkty, které na území Unie odpovídají produktům uvedeným v tomto ustanovení.

11 Bod 3 odůvodnění tohoto rozhodnutí upřesňuje:

„Členské státy musí oznámit Komisi předběžný seznam produktů, které považují za takové, že na jejich území odpovídají kritériím pro […] výjimku […] Uvedený seznam by měl zahrnovat označení příslušných produktů podle jejich tradičního používání v různých jazycích Unie, aby bylo možné používat tato označení ve všech členských státech, […]"

12 V souladu s čl. 230 odst. 1 prvním pododstavcem a odstavcem 2 nařízení č. 1308/2013 bylo nařízení č. 1234/2007 prvně uvedeným nařízením zrušeno a odkazy na nařízení č. 1234/2007 se považují za odkazy na nařízení č. 1308/2013. Rozhodnutí 2010/791 tedy nyní stanoví seznam produktů uvedených v příloze VII části III bodě 5 druhém pododstavci posledně uvedeného nařízení.

Nařízení č. 1169/2011

13 Článek 17 nařízení č. 1169/2011, nadepsaný „Název potraviny“, v odstavci 1 stanoví:

„Názvem potraviny je její zákonný název. Pokud takový název neexistuje, je názvem potraviny její vžitý název a v případě, že neexistuje nebo se nepoužívá, uvede se popisný název dané potraviny.“

Německé právo

14 Gesetz gegen den unlauteren Wettbewerb (zákon proti nekalé hospodářské soutěži), ve znění použitelném na spor v původním řízení, v § 3a stanoví:

„Každý, kdo poruší právní předpis, který upravuje mimo jiné chování na trhu v zájmu tržních subjektů, se dopouští nekalého jednání, pokud porušení může citelně narušit zájmy spotřebitelů, jiných tržních subjektů nebo soutěžitelů.“

Spor v původním řízení a předběžné otázky

15 VSW je německé sdružení, jehož posláním je zejména bojovat proti nekalé hospodářské soutěži. TofuTown je společnost, která se zabývá výrobou a distribucí vegetariánských/veganských potravin. Propaguje a distribuuje konkrétně čistě rostlinné produkty pod názvy „Soyatoo tofu máslo“, „rostlinný sýr“, „Veggie-Cheese“, „Cream“ a dalšími podobnými názvy.

16 VSW, které má za to, že propagace těchto čistě rostlinných produktů ze strany TofuTown porušuje pravidla hospodářské soutěže, podalo proti této společnosti žalobu na zdržení se jednání k Landgericht Trier (zemský soud v Trevíru, Německo), v níž se dovolává porušení § 3a zákona proti nekalé hospodářské soutěži, ve spojení s přílohou VII částí III body 1 a 2 a článkem 78 nařízení č. 1308/2013.

17 TofuTown naproti tomu tvrdí, že její reklama na rostlinné výrobky s dotčenými názvy tato ustanovení unijního práva neporušuje, jelikož způsob, jak spotřebitel chápe tato označení, se v posledních letech výrazně změnil a jelikož nepoužívá označení jako „máslo“ nebo „*cream*“ samostatně, ale vždy ve spojení s výrazy odkazujícími na rostlinný původ dotčených produktů, jako například „tofu máslo“ nebo „*rice spray cream*“.

18 Předkládající soud odkazuje na rozsudek ze dne 16. prosince 1999, UDL (C-101/98, EU:C:1999:615), v němž Soudní dvůr v podstatě rozhodl, že nařízení č. 1898/87 brání použití označení „sýr“ pro mléčný výrobek, ve kterém byl mléčný tuk nahrazen tukem rostlinného původu, a to i pokud je toto označení doplněno popisnými údaji. Klade si však otázku, jak je třeba vykládat článek 78 nařízení č. 1308/2013, ve spojení s přílohou VII částí III body 1 a 2 tohoto nařízení, pro účely rozhodnutí sporu, který mu byl předložen.

19 Za těchto podmínek se Landgericht Trier (zemský soud v Trevíru) rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:

„1) Může se čl. 78 odst. 2 nařízení č. 1308/2013 vykládat v tom smyslu, že definice, označení nebo obchodní názvy stanovené v příloze VII nemusí splňovat příslušné požadavky této přílohy, pokud jsou tyto definice, označení nebo obchodní názvy doplněné vysvětlujícími nebo popisnými údaji (jako například ‚tofu máslo' pro čistě rostlinný výrobek)?

2) Musí se příloha VII část III bod 1 nařízení č. 1308/2013 vykládat v tom smyslu, že výrazem ‚mléko' se rozumí výhradně běžná tekutina vylučovaná mléčnou žlázou získaná z jednoho nebo více dojení bez toho, aby se do ní cokoli přidávalo nebo z ní odebíralo, nebo se výraz ‚mléko' může používat – případně s připojením vysvětlujících pojmů jako například ‚sójové mléko' – i při uvádění na trh rostlinných (veganských) výrobků?

3) Musí se příloha VII část III bod 2 k článku 78 nařízení č. 1308/2013 vykládat v tom smyslu, že názvy uvedené jmenovitě pod bodem 2 písm. a), zejména ‚syrovátka', ‚smetana' [‚Rahm' v německém jazyce], ‚máslo', ‚podmáslí', ‚sýr', ‚jogurt' nebo pojem ‚šlehačka' [‚*Sahne*' v německém jazyce] atd., jsou vyhrazeny výlučně pro mléčné výrobky nebo mohou do působnosti přílohy VII části III bodu 2 nařízení (EU) č. 1308/2013 patřit i čistě rostlinné/veganské produkty, které byly vyrobeny bez (živočišného) mléka?"

K předběžným otázkám

20 Podstatou tří otázek předkládajícího soudu, které je třeba přezkoumat společně, je, zda čl. 78 odst. 2 a příloha VII část III nařízení č. 1308/2013 musí být vykládány v tom smyslu, že brání tomu, aby výraz „mléko" a názvy, které toto nařízení vyhrazuje výlučně pro mléčné výrobky, byly užívány, při uvádění na trh nebo v reklamě, pro označení čistě rostlinného produktu, a to i pokud jsou tyto názvy doplněny vysvětlujícími nebo popisnými údaji o rostlinném původu dotčeného produktu.

21 Podle čl. 78 odst. 2 uvedeného nařízení lze definice, označení nebo obchodní názvy stanovené v příloze VII tohoto nařízení použít v Unii pro uvádění na trh pouze v případě produktu, který splňuje odpovídající požadavky stanovené v uvedené příloze.

22 Část III této přílohy VII je věnována mléku a mléčným výrobkům. Pokud jde o mléko, tato část III v bodě 1 prvním pododstavci stanoví, že „mlékem" se rozumí „výhradně běžná tekutina vylučovaná mléčnou žlázou získaná z jednoho nebo více dojení bez toho, aby se do ní cokoli přidávalo nebo z ní odebíralo". Druhý pododstavec tohoto bodu však upřesňuje v písmeni a), že výraz „mléko" se může použít „pro mléko, které bylo zpracováno, aniž bylo pozměněno jeho složení, nebo pro mléko, jehož obsah tuku byl standardizován", a v písmeni b), že tento výraz se může použít „v souvislosti se slovem nebo slovy pro označení druhu, jakostní třídy, původu nebo zamýšleného způsobu použití takového mléka nebo pro popis fyzikálního zpracování nebo úpravy složení, kterým se podrobilo, za předpokladu, že se tato úprava omezuje na přidání nebo odebrání přirozených složek mléka".

23 Ze znění tohoto bodu 1 tedy jasně vyplývá, že označení „mléko" nelze v zásadě legálně použít pro označení čistě rostlinného produktu, jelikož mléko je ve smyslu tohoto ustanovení produkt živočišného původu, což vyplývá rovněž z přílohy VII části III bodu 4 nařízení č. 1308/2013, který stanoví, že pokud nejde o kravské mléko, uvede se druh zvířete, z něhož mléko pochází, jakož i z čl. 78 odst. 5 tohoto nařízení, který svěřuje Komisi pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci, kterými vymezí mléčné výrobky, u nichž se v případě, že jsou vyrobeny z jiného než kravského mléka, má uvést druh zvířete, od něhož mléko pochází.

24 Z tohoto znění dále vyplývá, že vysvětlující či popisné údaje, které mají informovat o rostlinném původu dotčeného produktu, jako je „sójový“ nebo „tofu“, o které se jedná v původním řízení, nepatří mezi výrazy, které lze použít společně s označením „mléko“ podle uvedeného bodu 1 druhého pododstavce písm. b), jelikož úpravy složení mléka, které mohou podle tohoto ustanovení doplňující údaje označovat, jsou omezeny na přidání nebo odebrání přirozených složek mléka, což nezahrnuje úplné nahrazení mléka čistě rostlinným produktem.

25 Pokud jde o mléčné výrobky, příloha VII část III bod 2 nařízení č. 1308/2013 v prvním pododstavci uvádí, že „mléčnými výrobky“ se rozumí „výrobky získané výlučně z mléka, přičemž se však mohou přidávat další látky nezbytné pro jejich výrobu, pokud tyto látky nejsou použity za účelem úplného nebo částečného nahrazení jakékoli mléčné složky“. Druhý pododstavec tohoto bodu kromě toho upřesňuje, že „výhradně pro mléčné výrobky“ se vyhrazují jednak názvy používané ve všech stadiích uvádění na trh, které jsou v tomto ustanovení vyjmenované pod písmenem a), přičemž tento výčet zahrnuje názvy „syrovátka“, „smetana“, „máslo“, „podmáslí“, „sýr“ a „jogurt“, a jednak mimo jiné názvy ve smyslu článku 17 nařízení č. 1169/2011 „skutečně používané pro mléčné výrobky“.

26 Ze znění tohoto bodu 2 tedy vyplývá, že vzhledem k tomu, že „mléčný výrobek“ je získán výlučně z mléka, musí obsahovat mléčné složky. V tomto ohledu již Soudní dvůr rozhodl, že mléčný výrobek, v němž byla jakákoliv mléčná složka nahrazena, byť jen částečně, nemůže být označen jedním z názvů uvedených v příloze VII části III bodě 2 druhém pododstavci písm. a) nařízení č. 1308/2013 (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 16. prosince 1999, UDL, C-101/98, EU:C:1999:615, body 20 až 22). Totéž platí *a fortiori v* zásadě pro čistě rostlinný produkt, jelikož takový produkt neobsahuje z povahy věci žádnou mléčnou složku.

27 Názvy uvedené v příloze VII části III bodě 2 druhém pododstavci písm. a) uvedeného nařízení, jako je „syrovátka“, „smetana“, „máslo“, „sýr“ a „jogurt“, které zmiňuje předkládající soud, tedy nemohou být legálně použity k označení čistě rostlinného produktu.

28 Stejný zákaz platí na základě přílohy VII části III bodu 2 druhého pododstavce písm. b) téhož nařízení pro názvy ve smyslu článku 17 nařízení č. 1169/2011 skutečně používané pro mléčné výrobky. V tomto ohledu je třeba připomenout, že podle tohoto čl. 17 odst. 1 je názvem potraviny její zákonný název nebo, pokud takový název neexistuje, její vžitý název a v případě, že neexistuje nebo se nepoužívá, popisný název.

29 I když německý výraz „*Sahne*“ – který předkládající soud v žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce odlišuje od výrazu „*Rahm*“, který je uveden v příloze VII části III bodě 2 druhém pododstavci písm. a) bodě ii) nařízení č. 1308/2013 – stejně jako francouzský výraz „chantilly“ (šlehačka) není uveden mezi názvy mléčných výrobků vyjmenovanými v příloze VII části III bodě 2 druhém pododstavci písm. a) nařízení č. 1308/2013, nic to nemění na tom, že tento výraz označuje smetanu, kterou lze ušlehat.

30 Jedná se tedy o název ve smyslu článku 17 nařízení č. 1169/2011, skutečně používaný pro mléčný výrobek. Ani uvedený výraz tedy nelze v zásadě legálně použít pro označení čistě rostlinného produktu.

31 Pokud jde o to, zda pro účely posouzení legality použití názvu „mléko“ nebo názvů vyhrazených nařízením č. 1308/2013 výhradně mléčným výrobkům pro označení čistě rostlinného produktu, má případně význam doplnění vysvětlujících nebo popisných údajů o rostlinném původu dotčeného výrobku, jako je „sójový“ nebo „tofu“, které zmiňuje předkládající soud, je třeba uvést, že příloha VII část III bod 3 tohoto nařízení stanoví, že „[p]ojem ‚mléko‘ a označení používaná pro mléčné výrobky se mohou používat i v souvislosti se slovem nebo slovy pro označení složených produktů, u nichž žádná část nenahrazuje ani nemá nahrazovat žádnou složku mléka a jejichž základní součástí ve smyslu množství nebo charakteristiky produktu je mléko nebo mléčný výrobek“.

32 Tyto podmínky však čistě rostlinné produkty nesplňují, jelikož neobsahují mléko ani mléčný výrobek. Uvedený bod 3 tedy nemůže sloužit jako základ toho, aby byl k označení čistě rostlinného produktu legálně použit název „mléko“ nebo názvy vyhrazené výhradně pro mléčné výrobky společně s vysvětlujícím nebo popisným údajem o rostlinném původu dotčeného výrobku.

33 Kromě toho, i když podle přílohy VII části III bodu 5 prvního pododstavce nařízení č. 1308/2013 nemohou být názvy uvedené v bodech 1, 2 a 3 této části III používány pro jiné produkty, než které jsou v nich uvedeny, druhý pododstavec tohoto bodu 5 stanoví, že tento první pododstavec se „nepoužije na označování produktů, jejichž přesná povaha vyplývá jasně z tradičního používání, nebo pokud se označení jasně používají pro popis charakteristické vlastnosti produktu“.

34 Seznam produktů, o nichž hovoří posledně uvedené ustanovení, byl na základě čl. 121 písm. b) bodu i) nařízení č. 1234/2007, nyní v podstatě čl. 91 prvního pododstavce písm. a) nařízení č. 1308/2013, stanoven v příloze I rozhodnutí 2010/791. Pod výjimku stanovenou v tomto druhém pododstavci tedy spadají pouze produkty vyjmenované v této příloze.

35 V projednávaném případě je třeba uvést, že tento seznam neobsahuje odkaz na sóju nebo na tofu.

36 Kromě toho, i když uvedený seznam zmiňuje ve francouzském jazyce výrobek nazvaný „crème de riz“, v anglickém jazyce nezmiňuje výrobek nazvaný „*rice spray cream*“, který uvádí předkládající soud jako jeden z výrobků dotčených v původním řízení, ani výrobek nazvaný „*rice cream*“. V tomto ohledu je třeba zdůraznit, že z bodu 3 odůvodnění rozhodnutí 2010/791 v podstatě vyplývá, že seznam, který toto rozhodnutí stanoví, obsahuje produkty, u nichž členské státy určily, že na jejich příslušných územích odpovídají kritériím stanoveným přílohou VII částí III bodem 5 druhým pododstavcem nařízení č. 1308/2013 a že označení dotčených produktů jsou uvedena podle jejich tradičního používání v různých jazycích Unie. Skutečnost, že v případě názvu „crème de riz“ ve francouzském jazyce bylo uznáno, že uvedeným kritériím odpovídá, neznamená, že název „*rice cream*“ jim odpovídá také.

37 Kromě toho je třeba uvést, že i když z uvedeného seznamu vyplývá, že používat v názvu produktu výraz „*cream*“ s doplňujícím výrazem je za určitých podmínek dovoleno, zejména k označení alkoholických nápojů nebo polévek, zdá se, že takový název jako je „*rice spray cream*“, dotčený v původním řízení, žádnou z těchto podmínek nesplňuje. Stejně tak, i když používání výrazu „*creamed*“ s označením rostlinného produktu je povoleno, je tomu tak pouze tehdy, když „termín ‚*creamed*‘ označuje charakteristickou texturu produktu“.

38 Zdá se tedy, že žádný z produktů, které uvádí jako příklad předkládající soud, nefiguruje na uvedeném seznamu a na žádné z označení, která tento soud cituje, se tudíž nevtahuje výjimka stanovená v příloze VII části III bodě 5 druhém pododstavci nařízení č. 1308/2013, což musí nicméně uvedený soud v případě každého z produktů dotčených v původním řízení ověřit.

39 Kromě toho čl. 78 odst. 3 nařízení č. 1308/2013 stanoví, že Komisi je za účelem reagování na prokázané potřeby vyplývající z vyvíjející se poptávky spotřebitelů, technického pokroku nebo nutnosti inovace produktů svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci, pokud jde o změny definic a obchodních názvů stanovených v příloze VII tohoto nařízení, odchylky od nich a výjimky z nich. Takový akt však Komise v souvislosti s definicemi a obchodními názvy mléka a mléčných výrobků dosud nepřijala.

40 Ze všeho výše uvedeného vyplývá, že název „mléko“ a názvy vyhrazené výlučně pro mléčné výrobky nelze legálně používat k označení čistě rostlinného produktu, ledaže je tento produkt uveden na seznamu v příloze I rozhodnutí 2010/791, přičemž doplnění takových popisných nebo vysvětlujících údajů o rostlinném původu dotčeného produktu, o jaké se jedná v původním řízení, nemá na takový zákaz vliv (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 16. prosince 1999, UDL, C-101/98, EU:C:1999:615, body 25 až 28).

41 Z článku 78 odst. 2 ve spojení s přílohou VII částí III bodem 6 prvním pododstavcem nařízení č. 1308/2013 kromě toho vyplývá, že tento zákaz platí jak pro uvádění na trh, tak pro reklamu.

42 Na rozdíl od toho, co tvrdí TofuTown, výklad uvedený v bodech 40 a 41 tohoto rozsudku podporují cíle uvedeného nařízení, a tento výklad nenaráží na zásadu proporcionality ani na zásadu rovného zacházení.

43 Jak vyplývá z bodů 64 a 76 téhož nařízení, cíle sledované dotčenými ustanoveními spočívají zejména ve zlepšení hospodářských podmínek produkce a uvádění na trh a jakosti těchto produktů v zájmu producentů, obchodníků i spotřebitelů, ochraně spotřebitelů a zachování podmínek hospodářské soutěže. Tato ustanovení tím, že stanoví, že pouze produkty odpovídající požadavkům, které stanoví, mohou být označeny názvem „mléko“ a názvy vyhrazenými výlučně pro mléčné výrobky, a to i pokud jsou tyto názvy doplněny takovými vysvětlujícími nebo popisnými údaji, o jaké se jedná v původním řízení, přispívají k dosažení těchto cílů.

44 Při neexistenci takového omezení by totiž tyto názvy neumožňovaly identifikovat s jistotou produkty, které mají specifické vlastnosti související s přirozeným složením živočišného mléka, což by vzhledem k nebezpečí záměny, které by to vyvolalo, bylo v rozporu s ochranou spotřebitelů. Bylo by to rovněž v rozporu s cílem zlepšení hospodářských podmínek produkce a uvádění na trh, jakož i jakosti „mléka“ a „mléčných výrobků“.

45 Pokud jde o zásadu proporcionality, ta vyžaduje, aby akty unijních orgánů byly způsobilé k dosažení legitimních cílů sledovaných dotčenou právní úpravou a nepřekračovaly meze toho, co je nezbytné k dosažení těchto cílů, přičemž se rozumí, že pokud se nabízí volba mezi několika přiměřenými opatřeními, je třeba zvolit nejméně omezující opatření a způsobené nevýhody nesmějí být nepřiměřené vzhledem ke sledovaným cílům (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 16. prosince 1999, UDL, C-101/98, EU:C:1999:615, bod 30, jakož i ze dne 17. března 2011, AJD Tuna, C-221/09, EU:C:2011:153, bod 79 a citovaná judikatura).

46 Vzhledem k tomu, že unijní zákonodárce má v oblasti společné zemědělské politiky širokou posuzovací pravomoc, která odpovídá politické odpovědnosti, již mu přiznávají články 40 SFEU až 43 SFEU, na legalitu opatření přijatého v této oblasti může mít vliv pouze zjevně nepřiměřená povaha takového opatření ve vztahu k cíli, jejž příslušný orgán zamýšlí sledovat (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 16. prosince 1999, UDL, C-101/98, EU:C:1999:615, bod 31, jakož i ze dne 17. října 2013, Schaible, C-101/12, EU:C:2013:661, bod 48).

47 Jak již bylo uvedeno v bodě 43 tohoto rozsudku, sledují ustanovení, o jejichž výklad žádá předkládající soud, zlepšení hospodářských podmínek produkce a uvádění na trh předmětných produktů a jejich jakosti, ochranu spotřebitelů a zachování podmínek hospodářské soutěže.

48 Skutečnost, že možnost používat při uvádění na trh nebo v reklamě název „mléko“ a názvy vyhrazené výlučně pro mléčné výrobky mají pouze produkty, které odpovídají požadavkům stanoveným přílohou VII části III nařízení č. 1308/2013, zaručuje zejména výrobcům uvedených produktů rovné podmínky hospodářské soutěže a jejich spotřebitelům, že produkty označené uvedenými názvy všechny splňují stejné jakostní normy, a zároveň je chrání před jakoukoliv záměnou v souvislosti se složením produktů, které si chtějí koupit. Dotčená ustanovení jsou tedy způsobilá k dosažení těchto cílů. Kromě toho nepřekračují meze toho, co je nezbytné k jejich dosažení, jelikož doplnění popisných nebo vysvětlujících údajů k těmto názvům pro označení produktů, které neodpovídají uvedeným požadavkům, nemůže, jak již Soudní dvůr rozhodl, s jistotou zabránit každému nebezpečí záměny u spotřebitele. Dotčená ustanovení tedy neporušují zásadu proporcionality (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 16. prosince 1999, UDL, C-101/98, EU:C:1999:615, body 32 až 34).

49 Zásada rovného zacházení vyžaduje, aby se srovnatelnými situacemi nebylo zacházeno odlišně a s odlišnými situacemi stejně, není-li takové zacházení objektivně odůvodněné (rozsudek ze dne 6. prosince 2005, ABNA a další, C-453/03, C-11/04, C-12/04 a C-194/04, EU:C:2005:741, bod 63, jakož i v tomto smyslu rozsudek ze dne 30. června 2016, Lidl, C-134/15, EU:C:2016:498, bod 46).

50 V projednávaném případě nelze skutečnost, že výrobci vegetariánských nebo veganských náhražek masa či ryb nepodléhají, podle společnosti TofuTown, pokud jde o používání obchodních názvů, omezením srovnatelným s omezeními, kterým podléhají výrobci vegetariánských nebo veganských náhražek mléka či mléčných výrobků na základě přílohy VII části III nařízení č. 1308/2013, považovat za skutečnost odporující zásadě rovného zacházení.

51 Každé odvětví společné organizace trhů se zemědělskými produkty zavedené uvedeným nařízením má totiž svá specifika. Srovnání technických mechanismů použitých pro právní úpravu různých odvětví trhu tedy nemůže představovat platný základ pro prokázání výtky nerovného zacházení s odlišnými výrobky, které podléhají odlišným pravidlům (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 28. října 1982, Lion a další, 292/81 a 293/81, EU:C:1982:375, bod 24, jakož i ze dne 30. června 2016, Lidl, C-134/15, EU:C:2016:498, bod 49). Mléko a mléčné výrobky přitom patří do jiného odvětví než různé druhy masa a výrobky z ryb, které patří dokonce do jiné společné organizace trhů.

52 Vzhledem ke všem výše uvedeným úvahám je třeba na položené otázky odpovědět tak, že čl. 78 odst. 2 a příloha VII část III nařízení č. 1308/2013 musí být vykládány v tom smyslu, že brání tomu, aby výraz „mléko“ a názvy, které toto nařízení vyhrazuje výlučně pro mléčné výrobky, byly užívány, při uvádění na trh nebo v reklamě, pro označení čistě rostlinného produktu, a to i pokud jsou tyto názvy doplněny vysvětlujícími nebo popisnými údaji o rostlinném původu dotčeného produktu, ledaže je tento produkt uveden v příloze I rozhodnutí 2010/791.

K nákladům řízení

53 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (sedmý senát) rozhodl takto:

Článek 78 odst. 2 a příloha VII část III nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty a zrušují nařízení Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007, musí být vykládány v tom smyslu, že brání tomu, aby výraz „mléko“ a názvy, které toto nařízení vyhrazuje výlučně pro mléčné výrobky, byly užívány, při uvádění na trh nebo v reklamě, pro označení čistě rostlinného produktu, a to i pokud jsou tyto názvy doplněny vysvětlujícími nebo popisnými údaji o rostlinném původu dotčeného produktu, ledaže je tento produkt uveden v příloze I rozhodnutí Komise 2010/791/EU ze dne 20. prosince 2010, kterým se stanoví seznam produktů uvedených v bodě III odst. 1 druhém pododstavci přílohy XII nařízení Rady (ES) č. 1234/2007.

Podpisy.